

תפ"ח 7010/06 - מדינת ישראל נגד נדאל עבאסי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא (בפועל) תפ"ח 7010-06
מדינת ישראל נ' עבאסי

המבקשת-המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיב-הנאשם:

נדאל עבאסי
ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאט

החלטה

לפניי בקשתה של המבקשת-המאשימה לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: "**החוק**") ליתן צו פיקוח ומעקב על המשיב-הנאשם, לתקופה של (5) חמש שנים.

הבקשה

1. ביום 25.4.07 נדון המשיב למאסר בפועל לתקופה של 10 שנים, שיימנו מיום מעצרו (22.2.06), לאחר שהודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע סדרה של עבירות מין, אלימות והתפרצות. כמו כן, הוטל על המשיב מאסר על תנאי למשך תשעה חודשים, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהמשיב לא יעבור על עבירה מסוג פשע.

ערעור המדינה וערעור המשיב, על גזר-הדין, נדחו על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 9323/07).

2. לקראת שחרורו של המשיב ממאסרו הוכנה הערכת מסוכנות בעניינו, כנדרש לפי סעיפים 6 ו-12 לחוק. על פי הערכה זו, מסוכנותו המינית של המשיב היא גבוהה.

3. נוכח הערכת המסוכנות, ועל פי המלצת יחידת הפיקוח בשב"ס, התבקש בית המשפט ליתן צו פיקוח לתקופה האמורה.

4. ביום 15.2.16 ניתן צו זמני, כפי שביקשה המבקשת ובהסכמת ב"כ המשיב והמשיב בעצמו, וזאת עד לאחר קיום דיון לגופה של הבקשה ומתן החלטה.

5. בדיון, ביום 14.3.16, ביקש ב"כ המשיב שלא להיעתר למלוא תקופת הפיקוח המבוקשת, אלא

להעמידה על שלוש שנים בלבד. כמו כן, העלה מספר הסתייגויות לעניין ההגבלות המבוקשות להטלה על המשיב במסגרת הצו הזמני, אף שמסר כי המשיב אינו מתנגד למרביתן. בא כוח המשיב הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

6. מנגד, ב"כ המבקשת הפנה אל הערכת המסוכנות הגבוהה, וביקש להיעתר לבקשה במלואה.

כתב האישום והעונש שנגזר על המשיב

7. בכתב האישום, שתוקן במסגרת ההסדר בעניינו של המשיב, נכללו ארבעה אישומים, שעניינם ביצוע עבירות בחודשים ינואר עד פברואר 2006, בשכונת ימין משה בירושלים.

באישום הראשון הואשם המשיב כי התפרץ אל דירה בה התגוררה המתלוננת, ניגש אליה, אחז בחזה לצורך סיפוקו המיני ומיד לאחר מכן נמלט מהמקום.

באישום השני הואשם המשיב כי התפרץ לדירה אחרת באותה שכונה. המתלוננת פתחה את דלת הכניסה לדירתה, ראתה את המשיב עומד בפתחה שהציג את עצמו ככזב כאדם שמחפש מכר בשכונה על מנת להטעותה. המשיב התפרץ אל תוך הדירה ותפס את המתלוננת. משניסתה להתנגד למעשיו הלם בה בפניה באגרופו עד זוב דם.

באישום השלישי הואשם המשיב בכך שפרץ לדירה נוספת באותה שכונה, טיפס על סורג החלון שבקומה הראשונה לעבר דלת זכוכית במרפסת הדירה וניפץ את הדלת. המשיב התפרץ לדירה ומשהפתיעה אותו המתגוררת במקום, ניסה המשיב לגעת בה לשם סיפוקו המיני, והחזיק בה בכוח כדי להתגבר על התנגדותה למעשיו. בעת שנאבק עם הדיירת גרם לה המשיב לחתך בברך שמאל ולשטף דם גדול בירך ימין.

באישום הרביעי הואשם המשיב כי פרץ לדירה אחרת באותה שכונה. המשיב טיפס על מרזב הבניין ונכנס לדירתה של המתגוררת בה דרך דלת מרפסת פתוחה. המתלוננת שוחחה בטלפון עם חברתה באותה שעה, והמשיב ניגש אליה, חטף את הטלפון מידיה וניסה לנשק אותה בפיה. משהתנגדה לכך, היכה אותה המשיב בפניו באגרופו וגרם לה לשטף דם בעינה. לאחר מכן גרר המשיב את המתלוננת לחדר השינה שלה, שם הפשיט אותה מבגדיה, ותוך שהוא מאיים עליה בסכין החדיר את אצבעו לאיבר מינה. מיד לאחר מכן, דרש המשיב ממנה לבצע בו מין אורלי וכך עשתה. מששמע את שכניה של המתלוננת פותחים את דלת הכניסה לביתה, נמלט המשיב מן המקום כשהוא מאיים על השכנים עם סכין כדי להקל על מנוסתו.

לבקשת המשיב, צורפו לאישומים אלו, שני תיקים נוספים, שהוגשו לבית המשפט השלום בירושלים בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המשיב הורשע על פי הודאתו, באישומים אלו, ודינו נגזר כאמור.

חוות הדעת לעניין הערכת מסוכנות

8. מעיון בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות מיום 28.12.2015, שצורפה לבקשה, עולה כי המשיב יליד 1983, פרוד מאשתו, ללא ילדים, תושב ראס אל עמוד, כאשר מדובר במאסרו הראשון בגין

עמוד 2

שורה של עבירות מין אלימות כלפי קורבנות זרים במהלך התפרצות שלו לביתן. עוד עולה מחוות דעת זו, כי בהיותו כבן 15 עד 16 החל לצרוך גראס באופן יומיומי בכמות של 25 גרם ביום. בנוסף, השתמש באקסטות בערך אחת לחודש. כמו כן, היה שותה אלכוהול מידי פעם.

בתקופת ריצוי עונשו השתתף המשיב במשך כשנה בקבוצה טיפולית לעברייני מין מטעם מב"ן עד ליום 8.5.13, כאשר באותו מועד הועבר לכלא אחר על ידי גורמי הביטחון של השב"ס בעקבות מידע מודיעיני, שלא על דעת מנחי הקבוצה, ומבלי שהתייעצו עמם. בהמשך, משהוחלט לנסות לשלבו בשנית בטיפול, סירב המשיב בנימוק שאינו חושב שיש לו בעיה כלשהי ואינו סבור כי נשקפת ממנו מסוכנות כלשהי, ולא הביע כל נזקקות טיפולית. לפיכך, הוסר מרשימת ההמתנה לטיפול מטעם מב"ן.

9. הרושם הקליני, כעולה מחוות הדעת, הוא של צעיר בעל קווי אישיות פסיכופטיים בולטים, והתנהגויות אנטי-סוציאליות לכל אורך שנות התבגרותו ובגרותו, טרם המאסר. הרושם הוא, כי קיימים מאפיינים של שקרנות פתולוגית והוא משנה את דיווחיו ותשובותיו בהתאם לנשאל בבדיקות השונות. ההתרשמות היא כי מדובר באדם בעל יכולות מניפולטיביות גבוהות מאוד, הבאות לידי ביטוי בחלקות לשון, בדיבור בוטה, גם כאשר אינו אומר אמת, באופן שמבלבל את העומד מולו ומערפל את המציאות. הרושם מליקוי חמור ב"סופר אגו", ביכולת לאמפתיה וביכולת להביע טווח ועומק של רגשות.

עוד עולה מחוות הדעת, כי מדובר באדם בעל דחפים מיניים מוגברים מאוד, הסובל מסטייה מינית פולימורפית, כלומר, סובל ממגוון של סטיות מיניות באופן משולב. ניתן להתרשם, כי הוא בעל העדפה למין אלים ולא ניתן לשלול קיומם של מאפיינים סדיסטיים מיניים. היעדר אמינותו בדיווחיו אודות עולמו הפנים-מיני, בולט לאורך כל שנות מאסרו.

10. ביחס לטיפול, המשיב השתלב בתכנית 12 הצעדים של NA, אך מתיאוריו עולה כי הוא בחר להיות פסיבי ולא השתתף באופן פעיל גם בקבוצה זו.

אשר לטיפול הייעודי בעברייני מין, המשיב אמנם השתלב בטיפול במשך כשנה, אך נפלט ממנו בשל מידע מודיעיני ובעיות משמעת רבות, אשר אילצו את גורמי הביטחון להעבירו כלא. הרושם הוא, כי לא השכיל להפנים תכנים טיפוליים כלל, וכי שילובו במחצית מהטיפול היא בעוכריו, משום שהוא מביע בטחון מופרז ביחס לידיעותיו ולמודעותו.

11. אשר להערכת המסוכנות, זו מבוססת על שקלול גורמים סטטיים, הקשורים לעברו ולפנומנולוגיה של עבירותיו, שאינם משתנים עם הזמן, ולגורמים דינמיים הקשורים לאישיותו, לסביבתו, ולנטיות המיניות וכדומה. הגורמים הדינמיים עשויים להשתנות בחלוף הזמן או כתגובה לטיפול.

על יסוד הערכת המסוכנות המינית וההתרשמות הקלינית, המסקנה היא כי רמת המסוכנות המינית של המשיב הנה גבוהה.

12. בהקשר לעברו הפלילי, מצוין בחוות הדעת כי למשיב שתי הרשעות: האחת מ-1999 על ביצוע מעשה מגונה בקטין עד גיל 16 ובגין כך נשפט לצו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי; והשניה הרשעה נוספת בעבירת אלימות - תקיפת סתם, שבגינה נשפט למאסר על תנאי וקנס.

דין

13. על פי סעיף 12 לחוק, לצורך הוצאת צו פיקוח, נדרש בית המשפט להשתכנע כי רמת הסיכון לביצוע עבירת מין נוספת על ידי העבריין "אינה נמוכה".

על פי סעיף 14(א) לחוק, "**תוקפו של צו פיקוח... לא יעלה על חמש שנים**" (ההדגשה הוספה - א' פ'). אין המדובר בתקופה שהיא "ברירת מחדל" לכל צו וצו. על בית המשפט לבחון את משכו של הצו בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי ולהערכת המסוכנות העדכנית שלפניו. זאת משום, ש"**הרציונאל בקביעת תקופת פיקוח הנמוכה מהתקופה המירבית האפשרית על פי חוק - גם כאשר דרגת המסוכנות היא גבוהה - היא לאפשר הערכת מסוכנות מחודשת בכל פרק זמן ובחינת הערכת תקופת הפיקוח בהתאם**" (בש"פ 1098/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (3.6.12)). יחד עם זאת, מסעיף 2 בחוק, המגדיר "עבירת מין", עולה, כי הוראותיו של החוק חלות על כלל עברייני המין - הן אלה שביצעו את העבירות החמורות ביותר, הן אלה שביצעו עבירות מין בדרגת חומרה נמוכה יותר. משכך, אין צו פיקוח אחד דומה בהכרח למשנהו, ואין דומה דינו של צו פיקוח המטיל על עבריין מין מגבלות חמורות ובולטות, כדין צו פיקוח המטיל עליו מגבלות קלות יותר, שפגיעתן בזכויות ובשגרת החיים אינה גבוהה.

כאשר מבקש בית המשפט להוציא צו פיקוח עליו לשקול גם את עוצמת הפגיעה הפוטנציאלית הנגזרת מהתנאים שיוטלו על העבריין. ככלל, נוקשות התנאים שכולל צו פיקוח נגזרות מחומרת עבירות המין בהן הורשע העבריין, המכתיבה את סוג המסוכנות, וכן מהשאלה מהם התנאים שהטלתם תהא אפקטיבית ותסייע למנוע את הישנותן של עבירות המין. מכך גם נגזר עקרון המידתיות בין עוצמת הפגיעה בעבריין לבין תועלת הציבור הצומחת מהמגבלה המוטלת עליו (בש"פ 578/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 8) (24.2.15)).

מן הכלל אל הפרט

14. עבירות המין בגין הורשע המשיב כללו אלימות מצדו כלפי הקורבנות אשר אל דירתן פרץ. כאמור לעיל, הערכת המסוכנות המינית של המשיב, הינה גבוהה. המשיב לא השלים טיפול בקבוצה הטיפולית לעברייני מין, אף אם לא בעטיו, לאחר שהורחק מהקבוצה על סמך מידע מודיעיני. עם זאת, שעה שעלתה על הפרק האפשרות לשלבו מחדש בקבוצה זו, סירב המשיב לכך בנימוק, כי אינו סבור שקיימת לו בעיה כלשהי וכי לא נשקפת ממנו סכנה כלשהי. דומה, כי הגם שהמשיב נשא עונש מאסר לא קצר, לא היה בכך לגרום אצלו להפנמה על הצורך לעשות את המרב על מנת לנסות ולהשתקם. יד השיקום הושטה לעברו, אך הוא לא מצא לנכון להיענות לכך.

15. עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המשיב. מצבו של המשיב שונה ממצבם של עבריינים אחרים, שבא כוח המשיב טרח להגיש פסיקה בעניינם, כתמיכה לבקשתו לקצר את תקופת הפיקוח. בין השאר, בכך,

שבאותם מקרים היה מדובר בהסכמת הצדדים כי בית המשפט יקבע את אורך התקופה (תפ"ח 705/04, החלטה מיום 24.1.13), או בהסכמת המבקשת לקיצור התקופה הראשונית שהועמדה על חמש שנים, או בכך, שאותם עבריינים השתתפו והמשיכו להשתתף בקבוצות הטיפול למניעת עבריינות מין (תפ"ח 10003/07, החלטה מיום 14.3.13). זאת בניגוד למשיב, אשר כאמור, הטיפול בו הופסק והוא זה אשר סירב להצטרף מחדש לקבוצת טיפול אחרת, כפי שהוצע לו.

16. בנסיבות אלה, אינני רואה להיעתר לבקשתו של המשיב לקצר את תקופת הפיקוח המבוקשת על ידי המבקשת.

17. לעומת זאת, נכון אני להיעתר להסתייגות אחת אותה העלה בא כוח המשיב, הנוגעת לאיסור של הרחקתו כדי 300 מטרים מקורבנות העבירה וממקום ביצוע העבירות. הדברים אמורים בכך, שהעבירות אותן ביצע המשיב נעברו בשכונת ימין משה. בסמוך לשכונה, במרחק הקטן מהמרחק המצוין, מצויים כבישים עירוניים ראשיים, ומטבע הדברים יכול והמשיב ישתמש בהם. במצב דברים זה, לדעתי, לא יהא זה מידתי לאסור על המשיב לנסוע בכבישים אלה, ולפיכך יחול האיסור על המשיב ליצור קשר עם קורבנות העבירה ולהימצא בשכונת ימין משה, ובמרחק של 100 מטרים מהשכונה.

18. אשר להסתייגות הנוספת שהעלה המשיב לעניין מקום עבודה המאפשר שהייה במחיצת קטינים או קטינות ביחידות - איני רואה לשנות מהנוסח המבוקש על ידי המבקשת. עם זאת, ככל שימצא המשיב מקום עבודה ויהיה סבור כי יכול להיווצר מצב הנמצא במסגרת האיסור החל עליו, יפנה לקצין הפיקוח ויוודא איתו אם רשאי הוא לעבוד באותו מקום עבודה, או שמא עליו להימנע מכך. ברי, כי אם ייאסר עליו לעשות כן, כי אז יהא על המשיב להימנע מלעבוד באותו מקום עבודה.

סיכום

19. המורם מן האמור לעיל הוא, כי בקשתה של המבקשת מתקבלת, בכפוף להסתייגות לעיל.

20. **ניתן בזאת צו פיקוח על המשיב למשך חמש שנים, על פי החוק, מעת שחרורו של המשיב ממאסרו, בתנאים הבאים:**

א. **חובת שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, חובת התייצבות וקיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת, כולל חובתו של המשיב להגיע בתום תקופת הפיקוח להערכת מסוכנות מחודשת.**

ב. **איסור יצירת קשר עם קורבנות העבירות והרחקה עד כדי 100 מטרים מהם וממקום מגוריהם (מקום ביצוע העבירות).**

ג. איסור התחברות ו/או שהייה ביחידות במחיצת קטינים ו/או קטינות.

ד. איסור צריכת אלכוהול וסמים.

ה. איסור לעבוד, בין בתמורה ובין בהתנדבות, בעבודה בה קיימת נגישות וזמינות לאלכוהול ובעבודה הכרוכה או המאפשרת שהיה ביחידות עם נשים, קטינים ו/או קטינות.

המשיב יצור קשר עם קצין הפיקוח ניר יוסף, בטלפון 050-6279119.

כן ניתנים בזאת לקצין הפיקוח סמכויות לפי סעיף 18(א)(1)-(9) לחוק האמור.

ניתנה היום, יב' אדר ב' תשע"ו, 22 מרץ 2016, בנוכחות המשיב ובא כוחו וב"כ המבקשת.

אהרון פרקש, נשיא
(בפועל)